

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insetate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranju (Kranjsko). — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 14.

V Kranju, dne 9. julija 1905.

II. letnik.

Pozor!

Cenjene naročnike prosimo, da odslej naprej vsled dogovora pošiljajo naročnino in denar le na tiskarno Iv. Pr. Lampret v Kranju. Na razpolago je poštno-hranilnični ček št. 867.569.

Ornig in njegovi somišljeniki — poraženi.

V 5., 6., 7. in 9. številki 1904 „Slovenskega Štajerca“ smo ptujskega župana in peka Orniga v posebnih člankih naslikali svojim čitateljem. Mnogo naših somišljenikov je z bojznijo pričakovalo, kaj se bode zgodilo z našim urednikom, ker je Ornigu preiskal obisti in ga razkrinkal pred svetom. A ta strah je bil nepotreben, ker smo videli, da človek, kakršen je Ornig nikdar in nikoli ne bode želel, da se zares vrši porotna obravnava, ki bi bila brez dvoma razkrila še marsikaj lepega. Z Ornikom se je pečal tudi „Slov. Narod“. Ptujski mestni očetje s pekom Ornigom na čelu so stikali glave skupaj, kaj jim je storiti. Hitro so uganili, da je Ornig neomadeževan, da vživa v njih popolno zaupanje. Čuditi bi se bilo, ako bi bili prišli do kakega drugega zaključka ti ljudje, ki so vsi enakega mišljenja in delovanja.

Konečno se je vendar Ornig osokolil in vložil tožbo proti našemu listu in proti dr. Tavčarju kot uredniku „Slov. Naroda“, ker je lepi

družbi na ptujskem magistratu zasijala nada, da bode Ornig s pomočjo svojih lepih prijateljev dosegel, da se bo obravnava vršila pred poroto v Mariboru. Veselja so poskakovali, ko je graško nadsodišče delegiralo porotno sodišče v Mariboru, ki naj potegne našemu uredniku in dr. Tavčarju kožo čez glavo. Ali kmalu je minulo to veselje. Sklep Gleispachov se je razveljavil, obravnava bi se bila imela vršiti pred ljubljanskimi porotniki. Sodišče je prosilo za izročitev poslanca dr. Tavčarja in stvar se je zavlačila cele mesece. Radovedni smo bili, kako bodo nadalje postopali Ornig in 16 slavnih mestnih očetov v Ptujju. Težko smo pričakovali sodne obravnave. Ali naše veselje je bilo prezgodnje. 25. junija t. l. smo prejeli od deželnega sodišča v Ljubljani obvestilo, da je Ornig in žnjim 16 mestnih očetov ptujskih pustilo zastarati tožbo proti našemu listu. Škoro nismo verjeli svojim očem, ko smo brali črno na belem, ali nazadnje smo se vseeno prepričali, da je to istina.

Vsemogoči Ornig in ptujski mestni očetje, ta družba nad vse mogočih ljudi, si torej ne upa dokončati započete delo; sredi pota vrže puško v koruzo in pohlevno spravi v žep vse, kar smo pisali o prelepih razmerah v Ptujju. Poznali smo jih sicer že prej; da se bodo tako nesmrtno blamirali, tega pa vseeno nismo nikdar pričakovali. Da se bode Ornig in vsa ta gospoda tako ponižala, tega nismo mislili.

Ni se čuditi, da je nemčurski „Štajerc“ napenjal vse sile, da je deloval ves aparat, da bi

Slovenci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slovenskega Štajerca“!

Takih gostiln, kjer ni „Slovenskega Štajerca“ na razpolago, se ogibajte!

bili upropastili našega urednika, ker dejstvo, da si ne upajo nadaljevati tožbe, je **strašen udarec** za to kliko.

Radovedni smo, je li bode sedaj ptujski „Štajerc“ prinesel debelo tiskan telegram: Ornigova tožba je fuč. Ornig nima poguma i. t. d.

Orniga najsrčnejša želja, da bi prenehal izhajati „Slovenski Štajerc“, se ni hotela uresničiti in sedaj še tak samomor, kakršnega ne bi bil nihče pričakoval.

In ako bi „Slovenski Štajerc“ ne bil drugzega dosegel, kakor da je ugnal Orniga in njegove prijatelje v kozji rog, zadosti bi bil storil, četudi bi bil na to nehal izhajati. Prepričani smo, da se bodo sedaj Slovenci s še večjo vnemo oklenili našega lista in ga vsestransko podpirali, da se nikdar ne bode uresničila Ornigova želja, da bi list nehal izhajati.

Z radostjo beležimo v zgodovino našega lista dosego prve točke, ki smo si jo stavili v svoj program. Ker so naši nameni pošteni, upamo, da se bodo uresničile naše nade, da bomo prej ko mogoče dosegli vse in izvršili program, ki meri na to, pridobiti pravice našemu narodu in enkrat za vselej narediti konec gospodstvu naših zatiralcev. Zato opetoveno prosimo vse svoje somišljenike: Podpirajte nas vsak po svoji moči pri našem težavnem delu! Bog i narod!

Lov po slovenskih naročnikih za nemške časopise ovira živahnejši razvoj slovenskega časopisja.

Upravništvo novega „Wiener Journal-a“ ponuja tak list vsej slovenski inteligenci in mnogoteri naš razumnik, ki se hoče prištevati k narodnjakom, si ga naroči, češ, po ceni je, ker dobi ta list, ki izhaja vsak dan, po jedno krono na mesec. Podobno je najti po slovenskih gostilnah, da celo pri nekaterih zasebnikih sovražnic našo „Tagesposto“, nasproti temu se pri njih zaman oziraš po slovenskem dnevniku ali tedniku, celo najcenejšega lista „Slovenskega Štajerca“, ki se bori med priprostim narodom za širjenje slovenske misli, ne zagledaš na njihovi mizi. To je žalostna, pegasta prikazen v našem narodnjaštvu. Pač skrajno smešne so besede o našem slovenstvu, če pa prinašamo prostovoljno svoj davek v dar nemškemu časopisju, domačega pa zanemarjamo. Taki Slovenci so podobni onim

nečloveškim starišem, ki lastne otroke zavržejo, a tuje pitajo s tečno hrano, vsi nemški časopisi, najsi spadajo k katerikoli stranki ali pod katero jim drago drugo stroko, gojijo nemško misel. Slovenec se navzame polagoma njegovega duha, končno mu postane vsejedno, nemško ali slovensko, ter se pogreza vedno globlje v nemčurstvo, kar ima za razvoj naše politike nepregledne škodljive posledice. Še celo slučajev, v katerih imajo premožnejši Slovenci mnogo slovenskih listov, a zraven tudi nemške politične liste naročenih, ni mogoče izpričati; kajti ta naročnina je davek za tuje časopisje. Ta denar bi se dal pač koristno nakloniti kateri slovenski potrebi, saj imamo teh potreb v izobilju. Izjema se zamore dovoliti le v onih slučajih, ki služijo strokovni izobrazbi in to še le tedaj, če slovenskih listov te stroke nimamo. Ti slučajji so jako redki, kajti skoro vsi naši stanovi imajo svoje liste. Po nekod se čujejo glasovi: „Jaz imam zato nemški listnaročen, da izvem novice prej!“ Ta okolnost je posledica pomanjkanja pravega spoznanja. Ko bi vsi Slovenci opustili naročevanje nemških časopisov ter naročnine za nje naklonili slovenskim listom, zraven pa še skrbeli, da se naši časopisi bolje razširijo med narod, bi bili naši listi v stanu imeti po vseh krajih plačane poročevalce, ki bi bili vsled svoje izobrazbe zmožni pisati objektivno in resnično; potem bi se naše časopisje povzdignilo na višjo stopinjo, slovenska misel bi napojila naše ljudi s svojo močjo, narod bi postal duševno močan in silen, sedaj pa je — suženj nemške misli, nemške politike. Narodni greh stori vsak Slovenec, ki podpira nemške časopise (tudi ptujski „Štajerc“ je nemški list, dasi se tiska v slovenščini) in književnost. Sovražnik, odpadnik in janičar je vsakdo, kdor še povrh zanemarja slovensko književnost in časopisje ali se celo zaničevalno o njem izraža.

Pozor!

Slovenske rodoljube uljudno prosimo, da nam blagovolijo naznaniti dobre in poštene agitatorje za razširjevanje našega lista osobito iz onih krajev, kjer je še najbolj treba narodne zavesti, ker nameravamo takim agitatorjem poslati v to svrhu po en celi lanski letnik in letošnje številke „Slov. Štajerca“ brezplačno. Ne zanašajte se drug na drugega! Toliko truda pač lahko vsak rodoljub žrtvuje za našo dobro stvar.

Dopisi.

Gorjane pri Podsredi. (Razno. — Nekaj nasvetov za našo kmetško ljudstvo.) Na c. kr. poštнем uradu v Koprivnici kupil sem na praznik sv. Petra in Pavla eno dopisnico, na kateri seveda nisem opazil, da je «Korrespondenc-Karte» in ne «Dopisnica». Kdo bi si pa tudi to mislil, da bi se tu prodajale le samonemske poštne tiskovine, ker v celej župniji ne najdeš niti enega Nemca, razun g. poštnega upravitelja, o katerem bodem v prihodnje kaj več poročal, ako bode vsiljeval nemske tiskovine. — Ta slučaj spet jasno dokazuje, kakor se v javnih uradih prezira slovenski jezik in kako se moramo boriti za pravice, ki so nam zajamčene postavnim potom. Zato je treba slovenskemu ljudstvu vedno polagati na srce: zahtevajte povsod pravice svojemu jeziku v vseh uradih: pri sodnji, davkariji, na pošti, govorite slovenski! Morajo vas razumeti. Zahtevajte in glejte na to, da bodo vse tiskovine, katere dobite v teh uradih, dvojezične, to je ne samonemske, ampak nemsko-slovenske. Uradniki vam jih morajo dati, in vam jih bodo dali, ako boste zahtevali. Uradniki! Vi morate biti pravični tudi napram ljudstvu slovenskemu, kajti vi ste radi ljudstva, ne pa ljudstvo radi vas. — Ravno istega dne, ko sem se vračal od božje službe iz Koprivnice sem pridobil za te, ljubi «Slovenski Štajerc» zopet enega naročnika in to gospoda Ig. P. v . . . — Ravnokar imenovani novi naročnik je že lansko leto naznanil po piscu teh vrst uredništvu ptujske «krote», da te pokveke ne mara več, da ga toraj vendar naj puste pri miru. Kljub temu pa prikobaca ta vsiljiva kužna bolezen vedno in vedno v njegovo pošteno hišo. Tako se vsiljuje ta «lajbžurnal» nepokvarjenemu slovenskemu ljudstvu, potem pa pravi, da toliko tisoč naročnikov. Ubogo slovensko ljudstvo, kako te skušajo zatreti z vsemi zvijačami oni, katere rediš s svojo srčno krvjo. Pametujte pa, gladni nemškutarski volkovi, besede slavnega Sinkieviča, ki dožive gotovo tudi pri vas gotove izpolnitve: «Naši knezi so jih sprejeli (namreč, vas privandrance), kakor sploh sprejemamo reveža v hišo in jih obdarovali. Ko se jim je pa potrdila njihova moč, so oni grizli ono roko, ki jih je živela, kakor kakšni besni in potuhnjeni psi. Polastili so se zemlje, mesta si osvojili z izdajstvom — in to je njihova moč. Ko bi jim pritekli tudi vsi kralji vsega sveta na pomoč — vendar enkrat napočil dan sodbe in osvete!» — Narod slovenski, pospeši ta trenotek! — Kaj Železenčani bero? V tej mali, komaj 9 hiš broječi vasi se berejo sledeči listi: 2 «Slov. Štajerca», 5 «Naših domov», 2 «Slov. Gospodarja», 1 «Domovina», 2 «Ježa», 1 «Domoljub», 1 «Bogoljub», 1 «Slovan» in 1 «Škrat». Tudi družba sv. Mohorja ima nekaj naročnikov. Pa naj kdo reče, da niso napredni! — Beseda kmetom! Ako postava daje kmečkemu ljudstvu kakšne ugodnosti, zakaj bi se je ono ne posluževalo? Mnogim na primer ni znano, da plačajo davek lahko pri domači pošti. Prav po nepotrebnem tratijo dostikrat naši davkoplačevalci čas in denar, ko hodijo v 2 uri oddaljeni trg Kozje plačevati davkov. Seveda je kaj družega, če ima zraven še drugega opravila, da stori vse ob enem. Če pa nima drugih opravil, pa se je treba obrniti na domačo, to je

Podsredsko pošto in poslati denar v davkarijo. Vsi stroški znašajo samo 7 v. — Zdaj pa še o neki lampi. Kje je, tega za ves svet ne povem. A kakšna je ta lampa? Visoka je blizu 2 metra. Zgoraj ima črno streho, pod streho dve krogli, kot korondičevi ušesi, v sredi klin, pod klinom pemzelj in pod pemzeljom visi fajfa, v kateri se v prav temni noči vidi včasih mala iskrica. Ta lampa leži, stoji ali pa tudi gre. Zato se po nedeljah včasih pokaže na vzvišenem mestu, kjer nastopa kot oznanjevalka osrečevalne korondičarije. Tu drži korondičo za prednji nogi, asistent jo vleče za zadnji navzdol, in zdaj razlaga lampa anatomijo te čudne živalice. Posluševalci se smejejo in privzdigujejo klobuke, da se ložje za ušesi popraskajo. Ker so dandanes že globanje po hostah oženjene, zakaj bi lampa ne bila? Če pride ponoči domu in se zadere: «korondiča!» žena že okoli oglov leti. Če pride podnevi, potegne samo korondičo iz žepa, na kar pobere žena svoje pete, ter jih odnese v hosto. Čudno moč ima res ta žival! — Veliko bi še rad povedal, ali zapreti moram svojo torbo, ker gospod urednik že jezno grbanči čelo, češ: ta nesrečnež pa tudi ne more najti konca! Zato kličem vsem dragim «Slov. Štajercem» mili: «Z Bogom!» — Drugokrat kaj več!

«Nevesekdo!»

Ruše nad Mariborom. (Nemškutarija.) Tudi pri nas ne manjka te kačje zalege. General naših nemčurskih osličkov je «znani» Maks Woschnagg. Da teče po žilah tega človeka prava čista nemska kri, to ste, dragi bralci, že uganili. Imamo pri nas tudi par pristnih Nemcev, s katerimi pa kolikor toliko še dobro shajamo. A kakor drugod, imamo tudi mi garjavega kostruna, ki dela zgago med mirnimi, poštenimi ljudmi, jih ščuje in tako užiga sovraštvo. To je pri nas prej imenovani Maks, sin tukajšnjega najemnika tovarn za vžigalice in ogljikovo kislino. Namesto, da bi se doma pridno učil pravilno pisati in brati, da bi se vsaj lahko meril v tem oziru z ljudskošolskim učencem, prireja v Rušah in Selnici sulfereinske in sūdmarkovske veselice. Za vsakega nemčurja je dandanes nobel, da postane protestant, a naš Maksl je še za celo glavo višji od svojih sovrstnikov, kar zadeva namreč neumnost, kajti on ni samo protestant, ampak on se je pred leti pri glavarstvu javil, da ne pozna nobenega Boga, da je brezverec. To Vam je pa «terno» zadel! Ta «gospod» je gotovo vreden, da se mu globoko priklanjam, pa s čim . . . Da je pri tistih neslanih nemčurskih veselicah bolj «fletno», so si ustanovili neko «bando». Pa nikar ne mislite, cenjeni g. urednik, da naš Maksl, katerega bodo gotovo «angelci» na goreči «sajtergi» v pekel peljali, kadar bode stegnil svoje tace, pri tej muziki pomaga igrati; kaj še, saj je še preneumen, da bi note prav držal. Če si bo ta «banda» tudi boben kupila, ga bo lahko on vozil, zraven pa se drl; kakor žerjav: hail, hail, žveplo in fosfor. — O Makselnu Vam bom drugo pot še kaj povedal. Zdaj še čakamo telegramov od slovečega njegovega «švogra», ki dela zdaj neko «dohtarsko» skušnjo. Gliha vkup štriha, pravi pregovor. — Omeniti moram pa še nekaj. Pri prej imenovani godbi sodeluje tudi par poštenih slovenskih fantov in nek tukajšnji slikar. Lepo je, če si kdo kratek čas dela z godbo, a grdo in nesramno je za

vsakega poštenega Slovence, če gode na veselica, ki jih prirejata Slovencem najbolj sovražni, naravnost tisočkrat prokleti društvi: sūdmark in šulverein. Danes opominjamo Vas godce, ki imate količkaj slovenskega ponosa, da nikdar ne igrate več pri Makselnovih veselicah, sicer se boste kesali. Najmanj lepo je to od slikarja, ki hoče povsod biti prvi narodnjak, ki ne zasluži pri Makselnu še za eden «penzel» ne, Slovenci Vam dajo kruh, začo vedite, kaj imate storiti. — Tudi nek krojaški mojster, ki je sicer spoštovanja vreden mož, je bil zadnjič na šulvereinski neslani veselici v Selnici. Tudi vi si zapomnite, da so Slovenci Vaši boljši prijatelji, kakor pa Maks in pa tisti selniški nemčurčki, katerim pamet skozi luknje na raztrganih «štifletelnih» uhaja. Za tistega «mastnega» žandarja, ki hodi igrati na šulfereinke veselice, mesto, da bi službo delal, bomo pa še drugo župo skuhal. Hail!

Sv. Lovrenc v Slovenskih Goricah. (Zdelo se nam je vredno ta dopis ponatisniti iz «Domovine».) Giftna krota, ptujski «Štajerc», napada liki stekli pes, našega občespoštovanega poštarja, g. Koserja. Ne blati ga samo, temveč ga tudi povsem neosnovano in škodoželjno ovaja pri ravnateljstvu. V tožbi g. poštarja očita «Štajerc», da dela vsakojake zapreke njegovim naročnikom ter jih z vsem svojim uplivom nagovarja, da opuste list. Vsa ta ovadba je podla laž in hudobno obrekovanje. Gospod poštar ni kot uradnik nikdar kazal mržnje do naročnikov «Štajerca», tudi ni uplival na iste in ni v nobenem oziru prestopil meje svojega delokroga, svest si svoje dolžnosti kot uradnik. Res pa je, da moramo gospoda poštarja naravnost občudovati radi njegove izredne postrežljivosti proti vsaki stranki. Ni pač prijetno, če pridejo ljudje ob enajstih zvečer in ob petih zjutraj trkat in zahtevati, oa se jim pošta odpre. A gospod poštar vstane in postreže. Ali ni to postrežljivost, ki presega službeno dolžnost? Seveda, «Štajerc» bi rad škodoval na ugledu možu, ki je bil ud okrajnega šolskega sveta, možu, ki je velik dobrotnik svojemu kraju, možu, čigar beseda je v zboru pametnih mož tehtna in uvaževalna; a ta zlobna nakana se polzkemu «Štajercu» nikdar ne bo posrečila. -- (Opomba našega uredništva: Ako bi Vas bil pa ptujski Judežev strup pohvalil, smatrali bi Vas pošteni ljudje kot neznačajnega moža in tako propalico, kakršna se nahaja samo še okoli in pri uredništvu Ornikove bande.)

Spodnještajerske novice.

Brežice. Slepota je menda zadela nekatere kmete in kmetsko mladino iz okolice Brežiške, ker zahajajo v Pufstein na golaš in nemško pivo. Posledice te nezavesti se že kažejo. Ko hoče kmet svojo slovensko pesem zapeti, nabijejo ga ter vržejo raz prag ali pa v zapor. Tudi na Telovo so nekega fanta v Pufsteinu pretepravali in na zadnje zaprli. — Pripomnimo, da se toči v «Narodnem domu» izborna pivo delniške družbe, in vino naših zavednih kmetov na Bizeljskem, Pišecah in Sromljah, za zabavo imate godbo, časopise, vrt in kegljišče; večje ugodnosti si ne morete misliti. — Na Telovo je priredil

naš čili «Sokol» prvi izlet v društveni obleki na bajno ležeče posestvo Grič v Čatežu, kjer vibra že 14 dni slovenska trobojnica. Grič je sedaj lastnina Posojilnice v Brežicah, ki ga jena prostovoljni dražbi kupila za 40.000 kron od Mokriške grajščine. Pri glasu godbe in izvrstnem petju čitalniškega mešanega zbora smo užili v prijaznem Čatežu nekoliko uric, ki nam ostanejo vedno v spominu. Za našega «Sokola» so se celo Nemci zanimali; vsa okna so bila polna glav, ko je korakal «Sokol» skoz mesto. — Prihod nazaj v mesto se je vršil čisto mirno brez vsakega izzivanja naših nasprotnikov, kar se lahko tolmači le, ker je «Sokol» korakal pod varstvom starih orožnikov. Pač lepo spričevalo za naše nemčurske kulturo-nosce, da je Slovenec v Brežicah varen le pod nasajenimi bajoneti pred tolovajskimi napadi njihove fakinaže. Ta pojav narodne probujenosti in napredka seveda silno peče naše Germane, in nesramni dopisun, katerega spričo njegove plitve stilizacije takoj poznamo, se infamno zaganja v starosto dr. Jos. Strašeka. Dotičnik bi pač najbolje storil, ko bi si dal preiskati svoje puhle možgane. Med drugimi tudi piše, da so morali pri izletu sodelovati orožniki, češ, da je bila nemška posest in osebna varnost v nevarnosti; kaj ko bi nam dopisnik tudi povedal, kdo je pri krajnem šolskem svetu pokradel denar, katerega so morali tudi Slovenci plačati.

Vstrelil se je z dinamitom, ki mu je vse prsi raztrgal in desno roko odtrgal, Pajk Marko, doma iz Zabukovce pri Jurklostru v Aninoszi, Sedmograško, dne 27. junija t. l. Vzrok pijančevanje in vsled tega nesložnost z ljubico.

Občina Loka pri Framu, ki jo tako spretno vlada vrli župan Fr. Stern, je sklenila samoslovenski uradovati in le slovenske dopise in vloge od oblasti sprejemati in reševati. Koliko takih občin imamo v mariborskem okraju?

Ogenj. Zgorela je viničarija Jože Sovičeva v Bukovcu pri Framu. Viničarju je zgorel živež, obleka, dve kravi in štiri svinje. Zapalili so seveda zopet otroci! Urnim in spretnim požarnim brambovcem se je zahvaliti, da požar ni uničil tudi sosednih viničarij.

Slovenska zmaga v gornjeradgorskem okraju. Pri občinskih volitvah v Trbegovcih župnije Sv. Jurija ob Ščavnici so bili izvoljeni sami narodnjaki; bračkijancev niti eden ni izvoljen.

Šolska vest. Štirirazrednica pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah se razširi v šestrazrednico, kakor tudi štirirazrednice v Ponikvi in v Puščavi v petrazrednice. V stalni pokoj je stopil vodja v Plešivcih g. Jernej Pavlič.

Iz vlaka je skočil popoldne pred Št. Jurjem ob juž. žel. 30letni posestnik Jur. Tmole od Sv. Štefana, okr. Šmarje p. Jelšah. Zadobil je smrtno nevarne telesne poškodbe na glavi; počila mu je lobanja in se zlomila nosna kost.

Izreden vzrok smrti. V Rušah je kočar Mihael Moraus lovil čebelni roj. Čebela ga je ob 11. uri popoldne pičila blizu ušes. V kratkem času je bil ves njegov obraz moder in ob 2. uri popoldne je bil Moraus mrtev.

Sv. Urban pri Ptujju. Tu je bil na Telovo velik ogenj. Kdo ga je zanetil, ni še znano. Ker je bila pomoč neznatna zaradi pomanjkanja vode, je gospodarju vse zgorelo, tudi živina in sicer osem glav — le ena svinja je ušla.

Strašne smrti je umrl v Hrastniku. 18. p. m., 18letni rudar Anton Platinošek, doma od Sv. Vida pri Grobelnem. O polnoči je po neprevidnosti s huntom vred padel v globoki rov in bil pri pričrtv. Prenesli so ga v mrtvašnico v Trbovlje.

Iz ptujske okolice. Kako umno go-padari ptujski nemčurski okr. zastop, kaže to-le dejstvo: Ornig je dal posaditi ob okrajnih cestah gabrove vejice, misleč, da bodo bujno rastle, pa niti ena mladika se ni prijela. Teh stroškov nikakor ni bilo treba. Ljudje kaj porogljivo gledajo te šibe ter pravijo. «Cel okrajni zastop zasluži, da bi ga s temi šibami prav pošteno naklestili.» S temi besedami je ljudstvo ostro in značilno obsodilo neumno gospodarstvo. — Ornig, vzemi si patent za drevorj!

Raznoterosti.

Resna beseda osobito našim naročnikom — dolžnikom. Z današnjo številko stopamo v drugo polovico drugega letnika. Vsak pričetek je težek, tak je bil tudi naš. Kar je bilo mogoče storiti v blagor spodnještajerskih Slovencev v tem kratkem času, smo storili, to je vobče priznано. Ako nam ostanejo naši naročniki zvesti, kar je pač več kot gotovo, in bode vsak naš naročnik pridobil samo še vsaj po enega novega naročnika, potem bomo na vrhuncu in obljubimo na tem mestu, da bomo poslej tem silnejše delovali, da rešimo največjega siromaka, to je našega kmeta, iz krempljev naših najhujših sovražnikov. Kdor ima zdravo pamet, poreče gotovo, da smo krenili na pravo pot, ko smo ustanovili naš list, četudi isti ne izhaja na Štajerskem. Naš list nima s Kranjsko ničesar opraviti, razen s pristojnimi oblastmi. — Toraj v redu je vse, če še bi nas ne grizel nek črv. Ta črv se pa imenuje: «Malomarno plačevanje naročnine!!» — Vsakdo ve, da se mora vsepovsod naročnina na časnike plačevati vnaprej. Pri večjih listih, ki so bogati, imajo tako urejeno, da se vsakemu naročniku ustavi list tisti dan, ko poteče naročnina, pa bodi Peter ali Pavel. A mi? Mi potrpiamo in vsled tega trpimo, ker pri nas se ne gre za dobiček. Imamo še dokaj naročnikov, ki nam dolgujejo celo od novega leta sem. — Ako preštejemo strani celega letnika našega lista, našli bomo, da je močan čez 400 strani, in to samo za bori dve kronici. Od te svote pa nam je plačati 52 vinarjev za znamke. Vsak naš naročnik ve, kdaj ima naročnino ponoviti, ker se mu v to svrhu priloži v list poštno-hranilnični ček številka 867.569. Marsikdo si mogoče misli: kaj to, če jaz ne plačam, saj pa plačajo drugi. A to ni tako. Tako jih lahko misli na tisoče. Ker mora naš list svoje račune plačevati do vinarja, sme kaj takega tirjati tudi od svojih naročnikov. Toda bodi tega moledovanja dovolj. — A kako temu odpomoči? Ne kaže pač drugega, kakor da se obrnemo do onih svojih naročnikov, ki so pridni plačevalci svoje naročnine, da nam isti pripomorejo do izterjatve. Da bodo pa oni naši naročniki najlažjim potom zvedeli, kateri so tisti brezbrizneži, ki svoje dolžnosti glede naročnine ne store, bomo v našem listu odprli poseben predal in imena takih naročnikov natisnili. Obžalujemo,

da se bo to moglo zgoditi, ker drugače si pomagati ne moremo. Nam je iz gmotnega ozira veliko ljubše, ako nam tak naročnik, ki mu naročnina poteče, o pravem času pove, da lista ne bo več sprejemal, kakor pa da ga moramo na tak način siliti, storiti svojo dolžnost. — Ker je polovica leta potekla, moramo svoje knjige in račune spraviti v red, zatorej — brez zamere.

Upravništvo.

Nesramni Ornig in „Slovenski Štajerc“ ni „fuč“. (Radi pomanjkanja prostora zakasnelo.) Velikansko veselje je zavladelo v nemčurskem taboru, ko je ptujski «Štajerc» prinesel vest, da je naš list «fuč». To je prinesel v telegramu, kjer na to zlagano novico kaže 8 «namalanih» rok. Pa «krota» ima vedno smolo, tako tudi sedaj. Naš list ni prenehal izhajati, in tudi ne bo, samo če bodo vsi naši naročniki-rodoljubi in naši voditelji storili svojo dolžnost; pač pa bo in mora poginili ptujski likarjot, ki leze vsled našega razkrinkovanja jako hitro rakovo pot, poginil veliko preje, kot si kdo misli, čeravno delujejo vse nemške sparkase, nemčurski trgovci, pruska Sūdmarka in vsi drugi elementi, ki hočejo požreti našega kmeta, da bi se «krota» le še vsaj nekaj časa zamogla vzdržati. Pa naj se le vzdržuje še, — in Ornig smeλο priloži pri vsaki izdaji vsakemu svojemu naročniku še bankovec zraven, ne bo pomagalo nič —, da bodo sčasoma tudi najbolj zagriženi Štajercijanci spoznali «Štajerčeve» sleparije in postali pošteni ljudje.

Kar je Ornigov «Štajerc» poročal o našem listu in našem uredniku, je samo podla laž, brez katere tak list sploh ne more živeti. Onemu poročilu sli so tudi štajerski nemški listi na limanice, da so zamogli udrihati po nas. Da je pa Ornig tako nesramen in tako zabit, da ga celo njegova najgrša fakinaža tako imenitno vleče za nos, tega pa do danes nismo mogli verjeti. Zdi se nam sicer nepotrebno odgovarjati (saj je naš list že vendar pokazal, kaj da je) na tako šuftarijo, kakršne je zmožen edino le Ornig in njegov figa-urednik Dre...k, katerega ne povoha niti pes, ker samo od pijanosti smrdi kot dihur, kateri je največji k... mesta Ptuja, največji šnopsar, ki je svojim starišem zalumpal čez petdeset tisoč kron, kar lahko dokažejo tudi haložki kmetje, prva ptujska občeznana strgana baraba, kojemu je g. Blanke, vpričo več gospodov v pisarni «Štajerca» zalučil v obraz besedo: «Vi prokleti šuft», koje besede je ta «urednik» tako lahko tiho požrl, kakor lačen pes majhno klobaso; pribiti hočemo za sedaj samo dejstvo, kak grozen strah imajo nemčurji in Nemci pred našim listom. Zatorej napeli so vse svoje moči, da bi, četudi na najzlobnejši način uničili naš list in uničili našega urednika. Ali ljubi Bog je pravičen. Dozdaj smo zmogali še vedno na celi črti. Vsa ta dejstva naj naše somišljenike in naše voditelje še bolj spodbudi, da se še krepkeje sklenejo našega lista in ga z vsemi močmi podpirajo in razširjajo. — Oglejmo si za sedajsamo malo še, poštenjaka in milosrčnega prijatelja Orniga, ki je zmožen vseh hudobij. Našega urednika je tožil, da mu je ta pred par leti ukr al (prosimo, «ukral») knjige in neke tiskane listine. Pri tozadevni obravnavi dne 6. junija t. l. pa se je pred sodiščem sijajno dokazalo, da je ta obtožba bila sama Ornikova hudobija in da je naš urednik popolnoma nedolžen. Bil bi pa «vse-

pravični» Ornig prisegel, da so njegove tuditve resnične, šel bi se bolj z dolgim nosom v luknjo na ričet. Ornig hotel je na ta način zadati našemu listu in uredniku hud udarec, a opekel se je prokleta, kakor se je že večkrat in se še bo. Ta nesramnež hudobni, naj si zapomni, da ga končno gotovo dohiti zaslužen plačilo, tudi še posebej za te hudobije, ker kaj takega se pač pozabiti ne sme. Imamo pa še mnogo, mnogo povedati in bomo tudi o onih člankih «Štajerčevih» «Nekoliko luži» in njih dopisovalcih - roparjih o pravem času potrebno izpregovorili.

Žalostno je za Ornika, da še dosedaj ni mogel najti v dveh deželah take barabe, ki bi za desetak podpisala ona dva članka «Nekoliko luči» v svojem «Štajercu». Ali nima nobenega roparja, da bi mu to preskrbel!? Mogoče je tudi, da se je poboljšal. Bomo videli!

Občinske volitve v Ormožu. Po večletnem presledku so stopili ormoški Slovenci v četrtek in petek, zavedajoči se svoje velike naloge, na volišče. Zaostali so v prvem razredu le za dva, v tretjem pa za 49 glasov. Zmaga bi bila Slovencem gotova, ako bi nemčurji, ki se boje posebno za svojo «šparkaso» in s tem za svoj obstanek sploh, ne uporabljali najsilnejših sredstev. Z grožnjami in obljubami so privabili celo vrsto nezavednežev v svoj tabor, ali pa jih prisilili, da so ostali doma. — Samoumevno so privlekli vse svoje, kar leze in gre, na volišče. Žene in otroci so zapisani kot posestniki malenkostnih parcelic samo radi tega, da imajo poseben glas. Tudi lepa vrsta «častnih občanov» jim je pritekla na pomoč, med njimi c. kr. deželni šolski nadzornik Linhart. — Največja opora pa jim je bilo nemško uradništvo, ki se se postavilo popolnoma v službo nemčurske stranke. Ne samo, da ji je oddalo samo svoje glasove, razvijalo je tudi pri obrtnikih silno agitacijo. Pokazalo se je tudi, da je v katastru c. kr. davkarije obilica pomot, vse na škodo slovenske stranke. Tako so bila pri nekaterih slovenskih volilcih imena žen napačno zapisana, pri drugih zopet bivališče itd. Nemška volilna komisija je seveda glasove vseh teh volilcev, akoravno so občeznani posestniki, odklonila. Največje ogorčenje je c. kr. davkar Grejan vzbudil pri volitvi sami. Oddal je ostentativno svoj glas nemčurjem, ki so ga pri tem aklamirali z divjim hajlaujem in z raznimi, patrijotični čut, žalečimi klici. — Da je volilo z nasprotniki lepo število obrtnikov, ki so živeli dosedaj izključeno le o slovenskih grošev, samoumevno. Da se pa v prihodnje ne bodo več redili od Slovencev, to jim damo s tem črno na belem. Njihova imena objavimo prihodnjič. Za danes objavimo izmed njih le slikarja Veseliča, ter kramarje Martinca, Janžekoviča, Helčna in brodarja, lektorja Sallega, peka Grazerja, usnarja Senjkoviča in knjigoveza Zeikonta. Da so si pomagali nemčurji zraven tega še tudi z raznimi goljufivimi manevri, je samoumevno. Gorostasen pa je njihov čin v prvem razredu. Večina je bila že Slovencem zagotovljena, a čez noč so po preteku reklamacijske dobe v imeniku prečrtali slovenskega volilca in zapisali na njegovo mesto nemškega. Akoravno je bil prvotni spis pravilen, okrajno glavarstvo pritožbi ni ugodilo, češ, da politični oblasti ne pristoji izven reklamacijske dobe nadzorovanje volilnega postopanja. Kajpak so Slovenci

vložili zoper celo volitev ugovore, in bomo o njih uspehu svoj čas poročali.

Zunanje stvari.

V sanjah si je nogo zlomil v Lupicah v Šleziji železniški delavec J. Richter. Sanjalo se mu je, da ga preganjajo roparji ter mora bežati. Na begu je skočil iz postelje in skozi okno več metrov globoko. Zlomil si je desno nogo, levo pa si v členku izvinil.

Mislite si, da bi bili vi taka svinja! V nekem nemškem strokovnem listu za mesarje je čitati sledečo razpravo: Veliko napako sem videl skoraj v vseh hlevih pri klavnicah, kjer morajo svinje ležati na mrzlih cementnih tleh. Mislite si, da ste vi taka svinja — napravili ste daljšo pot — ste skrajno razburjeni in pregreti — ne veste zaradi izrednih nasledkov, kakšni bodočnosti se bližate — potem pa vas položijo na ta ledena mrzla tla brez vsake postelje, morate tukaj do tri dni prebiti — dobite le malo piče — dobite nahod in mrzlico — in končno vas še — zakoljejo — no, ali mislite, da morete dati potem še tako dobro meso kakor svinja, ki jo zakolje trenotek (?) ter si jo (?) podela v klobase —? Ne, kaj takega sami ne verujete! In ravno v tem tiči tajnost tako hvaljenih klobas in gnjat kmetovalcev, ki jim gre še na roko mrzli letni čas, ko navadno koljejo.

Lobanje se kradli štiri mladi laški pobiči, 10 do 18 let, v Farni v Italiji. Večkrat so udrli v katakombe ter prinašali od tam lobanje. Priznali so vse. Ko jih je sodni predsednik izpraševal, čemu vendar bi bili rabili, so odgovorili, da so hoteli z njimi ozaljšati domače sobe. Dobili so po 4 mesece zapora ter 25 frankov globe morajo plačati.

Vročina in nevihte. Na Dunaju se je zgrudilo vsled solnčarice nad 40 oseb na cestah. Dve sta mrtvi, ostale so z rešilnim vozom prepeljali v bolnišnico. Še hujša vročina je v Berlinu, dosegla je 46 stopinj, dočim je v Rimu le 38 stopinj, vendar se tožijo o neznosni vročini. Zadnja nevihta s točo je napravila posebno okoli Budjejevic ogromno škodo. Toča je bila jajčje debelosti. Ozračje pa se je le za trenotek razhladilo, ob 7. uri zvečer je toplomer na Dunaju že zopet kazal skoraj 30 stopinj.

Častniški dvoboj. 28 letni kavalerijski častnik Florestano Mattei Capue v Italiji se je oženil meseca marca letos z 19letno Heleno Camerani. Med častniki, ki so prihajali k Matteiju, je bil tudi podčastnik Aleksandro Ettore. Mlada poročenca sta živela v najlepši slogi med seboj, dokler ni pred kratkim na soproga namenjena, od ženske pisana razglednica z nesramno vsebino, prišla v ženine roke. Gospa Mattei je moža ostro prijela in mu zažugala, da se dá ločiti od njega in da bo živela v ljubavnem razmerju s podčastnikom Ettore, ki ji že dalje časa dvori. Te besede niso ostale brez posledice. Mattei je zahteval od podčastnika razjasnitve. Ta je tajil spočetka vse, pozneje pa je preiskovalnemu ritmojstru vse priznal in mu pokazal sliko, lase in več pisem gospe Matteie, naslovljenih nanj. Po tem priznanju je

Ettore potegnil iz žepa samokres in dejal Matteiju: «Ustrelj me, ker sem grešil!» Mattei pa je vrgel zaničljivo samokres nazaj z besedami: «Nisem morilec!» Dogovorila sta nato dvoboj s pištolami. Toda pri tem dvoboju ni bil nihče ranjen, akoravno sta desetkrat menjala krogle. Drugi dvoboj se je vršil dva dni pozneje. Pa tudi sedaj pri streljanju s pištolami ni bil nihče zadet, zato sta vzela vsak svojo sabljo. Komaj sta se pa udarila, ravnal je Mattei tako nesrečno, da se je zabodel na nasprotnikovo sabljo, ki ga je predrla. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico, kjer je odpustivši sramotilcu svoje časti in nezvesti ženi, kmalu umrl.

Sreča v nesreči. Na kolodvoru v Beaufortu so bili potniki grozno prestrašeni, ker so videli, kako je neki železniški uslužbenec padel pod prihajajoči vlak. Vse je drlo k nesrečnežu, da mu pomagajo, toda v splošno začudenje se je na tleh ležeči smejal, dasi mu je vlak šel preko noge ter mu jo zmečkal. Šele, ko so natančneje pogledali, videli so, da ni krvi, ker povožena noga je bila lesena. Prvo nogo mu je že zdavno vlak odtrgal.

Kako naj spimo? Neki francoski zdravnik svetuje ljudstvu, naj poleti in pozimi spi pri odprtem oknu. Sobni zrak se naglo pokvari in nič ni tako nezdravo, kakor nečist zrak. Človek potrebuje na uro povprečno po 400 litrov zraka, osem ur torej 3200 litrov. V štirih urah je v sobi že več sto litrov ogljikove kisline in mnogo strupenih plinov. Proti temu se je mogoče samo na ta način braniti, ako vedno dobivamo čist zrak. Zatorej odpirajmo okna! Pozimi rabimo taka okna, ki bodo imela v steklu majhne luknjice. To nas bo čuvalo pred prehlajenjem, zrak bo pa vedno čist.

Ustrelil svojo ljubico. — Porotniki v Trstu so sodili 18 letnega R. Furlana, ki je vstrelil svojo ljubico Marijo Ratiša na Korsu v Trstu. Prvotno sta se ljubila, pozneje je bila ona vedno bolj hladna, kar je razgrevalo Furlana, da je počakal Ratišo zvečer, in ko sta se pričkala, je potegnil revolver ter jo ustrelil najprvo v glavo, potem pa v prsi. To se je zgodilo dne 6. aprila letos. Pred sodnijo je Furlan priznal, kaj je storil, ali povdarjal, da je bil ves zmeden ter ni vedel, kaj dela. Obsojen je na 5 let težke ječe z jednim postom na leto.

Poroka v angleški kraljevski rodbini. — Te dni se je poročil princ Gustav Adolf Švedski z angleško princezinja Margareto Counaught. Darovi, katere je dobila nevesta, presegajo na vrednosti one neveste nemškega prestolonaslednika. Diadem angleške kraljevske dvojice, podarjen nevesti, je sestavljen iz samih diamantov in rubinov. Vsa razna darila so vredna nad 20 milijonov frankov.

Fotografični zakon. Po japonskih postavah je dovoljen tudi «zakon na daljavo». Odsotno polovico zastopa pri tem njena fotografija. Nedavno je prišla v San Francisko mlada Japonka Kotfuru Iki. Naselniški urad ji ni pustil naselitve, dasi je trdila, da je farmar Kenjiro Iho v San Joze njen mož. Zahtevali so od nje poročni list, a ga ni imela, temuč je pokazala lhovo fotografijo. Povedala je, da ga ni nikoli še videla, vendar je z njim postavno davno že poročena. Po posredovanju kitajskega konzulata je vendar smel priti Iho po svojo

šele 15 let staro ženo, dasi sta bila le «po podobah» poročena.

Tovarišica papeža Leva XIII. izza otroških let. Dne 17. p. m. je obhajala v Maenzi vdova Magdalena Gori-Catenacci 100letni rojstni dan. Njen oče je bil zdravnik papeža Jurija XVI. in Pija IX. ter si je toliko prihranil, da si je kupil posestvo v sosesčini Carpineta, domovja Peccijev. Vsled tega je v otroških letih pogosto zahajala na grad k sosedom ter se igrala s poznejšim papežem Levom XIII. Starka je nenavadno čila na duhu in telesu, se hodi brez palice sprehajati ter čita brez očal.

Uničevanje vrabcev. Na Francoskem so začeli boj z vrabcem, ker ga smatrajo za nenasitnega škodljivca. Uničujejo ga na ta način, da napravljajo na drevju in pod streho umetna gnezda. Vrabec je znan lenuh, ki se najrajši polasti tujega gnezda. Vsakih 14 dni preiščejo gnezda ter uničijo vrabčeva jajca. Vrabci znesejo tudi drugič in tretjič jajca v ista gnezda.

Grofica Lonyay v pomanjkanju? Grofica Lonyay se je odločila, da proda svoj nakit, ki ga je dobila večinoma za poročni dar kot belgijska princezinja. Nakit se ceni na 1,015.000 frankov.

Realen obrtnik. Vi bi radi dobili mojo hčer za ženo, gospod Iгла? Ali jo pa tudi mislite res osrečiti? — Krojač Iгла: «Jamčim za najpopolnejše zadovoljstvo, gospod Mayer — sicer se Vam dekle vrne.»

Slovenci v Ameriki. (Slovenec okraden.) G. Sakser neprestano svari rojake v svojem glasilu «Glas Naroda», naj se varujejo lopovov v New-Yorku, toda vse svarjenje nič ne pomaga. Nedavno je prišel v New-York Janez Šobar, da se od tam vrne v domovino. Pri sebi je imel ves prihranek treh let: 530 dolarjev. V Sakserjevi pisarni so mu prigovarjali, naj hrani tam denar do odhoda, a ni slušal. Prišel je v roke dvema sleparjema, ki sta mu na zvit način vzela ves denar. — (Slovenec prijel črnega tatu.) V Pullmanu je zalotil Ivan Kočever zamorca, ki je vlomil ponoči v njegovo stanovanje. Po hudem boju je zamorca zmagal ter ga zvezanega izročil policiji.

Listek.

Konjska glava.

(Burka. — Spisal I. V. Starogorski.)

(Dalje.)

Take stvari so pa jezile Remuša. Tuhtal je, kako bi ga enkrat osramotil in rešil čast cele lahkoverne fare. Iz latinskih šol, odkoder ga je oče vzel domov, ker je bil prevelik burklež, je vedel, da se fosfor ponoči žari in kadi.

«Čakaj, Želodec, pokazal ti bom hudiča!» je veselo plosknil Remuš, ko je stuhtal načrt.

Napravil si je brado in lase, pomočil vse to v fosforju. Nato še obrvi istotako. K sreči ali slučajno, ne vem, je crknil nekemu kmetu konj. Preskrbel si je konjsko glavo, jo odrl in si napravil napravo, da je lahko hitro odpiral in zapiral čeljusti. Izdrl je jezik in na njegovo mesto postavil svečo. Z vsem tem se na-

poti v gozd. Zvohal je, da je Želodec nocoj nekje zunaj in da se bo po tej poti vračal domov.

Ker je bilo oblačno, je bilo temno. Le črta ceste se je belila skozi gozd. Pri hrastu kraj poti nastavi svojo glavo — stemnilo se je že popolnoma — in prižge svečo. Izgledala je kakor kaka peklenska pošast z dolgimi zobmi in velikimi čeljustmi brez kože, da se je meso neprijetno belilo. Nato natakne brado obrvi in lase ter počene kraj glave. Svojo glavo pokrije s črnim pregrinjalom, da se v pravem času nepričakovano pokaže.

«Videl boš hudiča nocoj,» se je smejal na tihem. «Videl pa bom, kako boš bežal!»

Čakal je eno celo ero in je moral zameniti svečo v konjski glavi.

Konečno ga je dočakal. Napol pijan je kolovratil po poti Želodec in uprav pri konjski glavi se je spodtaknil in padel.

V tem se Remuš zasmije kakor bi zarezgetal žrebec.

Želodec ni bil plašljivec, vendar je bil hipoma trezen in pokoncu. Ni vedel, kaj naj stori. Z mesta ni mogel. Lasje so mu vstajali, da je kapa rastle kakor goba po dežju.

Remuš odpre konjske čeljusti in spusti zopet, da je zarožljalo. Nato zarezgeta kakor žrebec.

Želodcu se je zdelo, da hoče pošast vanj. S sabljo udari po glavi in ta zginge. Sveča je ugasnila od udarca. Slučaj je pa hotel, da je uprav v tistem trenutku odprl Remuš čeljusti zelo široko. Radi tega je sablja se zapletla med zobe in ko je zopet spustil, je čudno zarožljalo. Želodcu pa je padla sablja iz rok.

V tem pa je Remuš odkril glavo.

«Vsi svetniki in svetnice,» je zavpil Želodec.

Remuš je bil skrčen, da je bil videti čisto majhen. Sedaj je jel počasi vstajati in rasti. Želodec je videl ogenj, kako ga je bruhal.

«Belcebub, gospod belcebub, kaj zahtevaš?» zastoka Želodec.

«Kje si hodil?» se je zaslislalo kakor iz soda.

«Po službi! Pri krošnjarju delajo žganjico in sem hodil gledat.»

«Čemu si pil in se bahal, da si lovil mene samega?»

«Gospod vrag, belcebub, satan . . . odpusti! Ne bom, več ne bom!»

«Le zini še katero kje, potem te vzamem,» se je zgrozil hudič in pihnil, da je silno zažarelo.

Želodec pa je trepetal in šepnil: «Poboljšam se, gospod Belcebub.» Konec prih.

Išče se izvežban starejši

sedlarski pomočnik

za neko staro, dobro idočo sedlarsko, jermenarsko in tapetniško obrt. Isti mora biti več nemškega in slovenskega jezika ter mora obrt znati samostojno voditi. Obrt s hišo vred se lahko pozneje prevzame ali se pa tudi takoj proda.

Naslov pove upravništvo «Slovenskega Štajerca» v Kranju.

Loterijske številke

vlečene dne 24. junija:

Trst: 8, 9, 19, 28, 64.

vlečene dne 1. julija:

Gradec: 6, 43, 32, 82, 64

Franca Jožefa

grenki vrelec

istinit reprezentant grenkih voda.

(Od medicinskega oddelka dunajske splošne bolnišnice.)

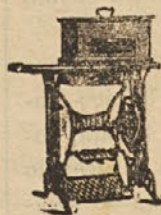
69

Prekajevalec in tvrdka za izvoz vsakovrstnih živil v lastni hiši

Jan. Ev. Sirca v Kranju

Kranjske klobase, napol prekajene, majhne, ena 10 kr., kila 1 gld.; velike, ena debelo rezana 20 kr. Salame izdelane à la viere, kila 80 do 85 kr. Krakovske, zelo dobre, kila 1 gld. Salame iz gnjati, zelo dobre, priporočljive in priljubljene, gld. 1-52. Ogrske salame, prima, kila gld. 1-80. Gnjat (šunka) s kožo in brez kože, kila 1 gld. Gnjat brez kosti (Rollschinken), kila gld. 1-20. Pleče (Rollschulter) brez kosti kakor gnjat, kila 95 kr. Cesarski kos (Kaiserfleisch), srednje masten ali pust, mešani del, kila 82 kr. Prekajen špeh s kožo ali brez kože, kila 82 kr. Svinjske glave, prekajene, ločene od kosti, kila 48 kr. Svinjski jezik, kila gld. 1-20. Goveji jezik, kila gld. 1-20. Salame, tude à la ogrske, kila gld. 1-50. Brinjevec, pristni, naravni, liter od 70 kr do gld. 1-30. Slivovec, pristni, naravni, liter 70 kr., 1 gld. in 1 gld. 30 kr. — **Pogoji:** Pošiljam edino le po povzetju in to od 5 kg naprej. — Vse je pripoznano dobro blago

67

Ivan Jax in sin

Ljubljana

Dunajska cesta 17

priporoča

svojo bogato zalogo

šivalnih strojev in voznih koles,

glasbenih avtomatov

in pisalnih strojev.

Najizvrstnejše in najboljše tamburice (glasbeno orodje) izdelujejo in razp. ošilja prva sisečka tovarna tamburic

J. STJEPUŠIN

Sisek (Hrvaško).

Ta tovarna je bila odlikovana na Pariški razstavi leta 1900 in na Milenijski leta 1896.

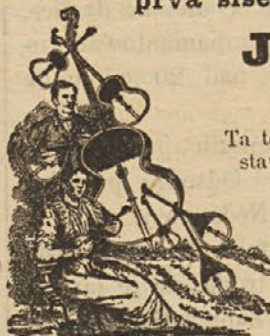
Razven vsega glasbenega orodja so tudi vsakovrstne sekirice (note) za različne instrumente v zalogi. Priporočajo se izvrstne gosli, citre, kitare, mandoline, harmonike in okarine. V isti tovarni izhaja tudi strokovni list

„Tamburica“

po enkrat na mesec ter stane za celo leto 8 kron z glasbeno prilogo vred.

Za vsaki instrument se jamči.

Velik cenik s slikami se pošlje na zahtevanje zastoj.

ŠALJIVI ŠTAJERC.

Modrost v žepu.

Dva odvetnika, prvi čez mero velik, drugi čez mero majhen, sta se prepirala prav resno. V prepiru reče velikan malemu: «Kaj bi se repenčili, saj vas lahko vtaknem v žep!» Brzo mu odgovori mali: «No, potem boste imeli v žepu več modrosti nego v glavi!»

*

Zakaj se psi vohajo.

Le malokdo menda ve, zakaj se psi vohajo, kadar se srečajo. Pravi vzrok temu je ta-le: Nekdaj je lev napravil drugim živalim velike gosti. Ko sede pri mizah, zapazijo, da nimajo popra. Lev pošlje psa, naj jim brž prinese popra. Pes gre, a ni ga več nazaj. To leva silno razsrdi. Ukaže toraj vsem drugim psom, naj gredo iskat lenega tovariša, sicer jih raztrga.

Od tega časa se psi vohajo, če se srečajo, češ, da najdejo porednega tovariša, ki ima poper pri sebi.

*

Kako se komu napravlja veselje.

Sosed vidi soseda, ki neusmiljeno pretepa psa. Nevoljen stopi k njemu in ga vpraša: «Zakaj vendar tako neusmiljeno preteplate ubogega psička?» — «Rad bi mu napravil veselje,» odgovori sosed. — «To pač ubogemu psu ni v veselje, ako ga bijete tako neusmiljeno!» — «Res je, da zdaj ne čuti veselja, ali čutil ga bo potem, kadar ga izpustim!»

*

Dvournna pohvala.

Gozdarja so prestavili v drugi kraj. Ko pride čez nekaj let zopet k nekdanjim prijateljem, vpraša župana: «No, oče, ali je še vedno toliko bedakov pri vas, kakor jih je bilo nekdanj? — «Hvala Bogu!» pravi župan, «ni jih več toliko, kakor tedaj, ko ste bili še vi, gospod, pri nas!»

*

Ali pridejo tudi ženske v nebesa?

«Ženske ne pridejo v nebesa,» reče župnik v pridigi. Da bi se odpovedal tej krivi veri, pozovejo ga k škofu. V razgovoru pa se župnik sklicuje na sv. pismo, kjer se čita v skrivnem razodetju sv. Janeza: «In bilo je v nebesih kake pol ure vse tiho.» — «Kako bi bilo to mogoče,» pravi župnik, «če bi bile tudi ženske v nebesih.»

Osepnice staviti ne pomaga nič.

«Jaz ne verjamem, da bi osepnice staviti kaj pomagalo!» pravi trmast kmet zdravniku. «Prav lani ste stavili mojemu Mihcu osepnice, a drugi dan je padel skozi okno in pri tej priči obležal mrtev.»

*

Poknjen nos.

Pretepač je bil obtožen, da je pri tepežu tovarišu razdrobil nos. Ko mu sodnik to očita, odgovori zatoženec: «Kaj, jaz da bi mu bil razdrobil nos? Ni mogoče! To je moral že od prej imeti razpoklega!»

*

Usodni nahod.

Višji državni pravdnik pride v jetnišnico ter vpraša nekega jetnika: «Kaj je tebe spravilo v ječo? Jetnik: «Nahod!» Državni pravdnik: «Kaj? Nahod te je spravil v ječo?» Jetnik: «Da, gospod! Imel sem silen nahod in ravno, ko sem lezel skozi okno v notarjevo stanovanje, moral sem kihnuti; to je vzbudilo gospoda, ki me je ujel in spravil semkaj!»

*

Kako človek zboli.

Janeza trese huda mrzlica, in zdravnik ga vpraša: «Kaj si pa storil, da si nalezel to bolezen? Janez odgovori: «Glejte, sanjalo se mi je o mastni svinjetini z zeljem, katero sem bil pojedel vso sam; a svinjetina je bila menda pregreta, zakaj odkar sem se vzbudil, bolan sem na smrt.»

*

Velika sreča.

A: «Strašansko srečo sem imel zadnjič na Hrvaškem pri lovu na leve!»

B: «Na Hrvaškem menda ni levov!»

A: «Prav to je bila moja sreča!»

*

Pri čevljarju.

Gospod: «Gospod mojster, glejte, pri mojih čevljih se vedno prej raztrga gornje usnje nego podplati. Ali mi ne morete napraviti tega kako drugače.»

Čevljar: «Oh, kaj lahko. Dam vam samo slabše podplate!»

S to znamko zavarovani Fellerjev rastlinsko-esenčni fluid je, kakor razvidno iz zdravniških pripoznanj in 60.000 zahvalnih pisem, izvrstno odpravljalno in olajševalno domače zdravilo, hvaljeno za protinske in revmatične bolečine, zbadanje, trganje ter bolečine v glavi, zobovju, v prsih, vratu in križu itd. po prehlajenju nastale bolezn, krčne in nervozne popopadke. 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic franko 5 K. Dobiva se pri F. V. Feller, Stubica, Elsin trg, Hrvatska.

Feller-Elsa-Fluid

Zahtevajte brezplačno in franko
moj veliki ilustrirani cenik o dobrih solidnih in
cenenih urah, zlatnini in srebrenini 59

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brüx)
št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent,
z nikelnasto verižico in futralom gld. 2'25. 3 ko-
madi 6'50 gld., 6 komadov gld. 12'50. Ista z dvojn.
pokrovom gld. 3'50. Pristna srebrna remontoir-ura,
odprta gld. 3'80. Pristna srebrna oklopna verižica gld. 1'20. Nikel-
nasta budilka gld. 1'45. 3 komadi 4 gld., s ponoči se svetečim ka-
zalnikom gld. 1'65. 3 komadi gld. 4'50. Za vsako uro strogo reelno
triletno pismeno jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali
pa se denar vrne!

Zalagatelj veliko gosposkih in samostanov.

Java kava

direktno od pridelovalca.

Posilja se **5 kg vrečiča** colnine prosta, brez vseh stroškov na
vsako poštno postajo.

Marka **Javaflor**, najfinejša, «surova» . . . . . gld. 6'65
fina, zelena, » . . . . . » 6'20
Javabrazil, mešanica, «surova» . . . . . » 5'75
Kapuinska mešanica «pečena» . . . . . » 7'—

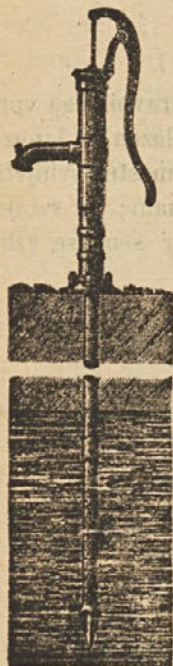
Tudi druge vrste kave po zelo ugodni ceni.

Čaj

1 kg: gld. 2'80, — 4 gld.. — gld. 5'50. 40

Turk & Co.

posestnik plantaž na otoku Java. Posiljatve iz skladišča v luki.
Trst, Acquedotto 62.

Kdor potrebuje **traverze,**
cement, cevi iz kamenščine
in strešno lepenko, naj na-
roča pri prvi slovenski
tvrdki

„Merkur“

Peter Majdič

Celje.

Tu se dobijo najboljši
poljedelski stroji, posebno se
k seziji priporočajo **peronos-**
pero-brizgalnice, žvepljalni mehovi, kose, srpi
in brusni kamni. Gumi za cepljenje trt.

Novost! Vlačne grablje. Novost!

Vodovodne cevi in vse vodovodne naprave.

Nepremočljive plahte za vozove in komate so v zalogi.

Cenik poljedelskih strojev je ravnokar izšel in ga
na zahtevo vsakdo lahko dobi.

Zdravje je največje bogastvo.

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstranjujejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedosegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
izmeček, odpravijo naduho,
bolečine in krče, pospešujejo

in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in
male gliste ter bolečine, po teh provzročene. Tudi delujejo izborno
proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih
ter «koliko» in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in od-
te izvirajoče bolesi.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in
«madrone» in zato ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in-
kmečki hiši.

Dobiva se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Na-
ročuje se edino in točno le pod naslovom:

„**Mestna lekarna**“, Zagreb, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko na
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — h.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „ — „	5 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „ — „		

Priznanih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaž
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so z po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinec, učitelj; Janko Kišur, kr. nadlogar; Štefan
Barčič, župnik; Ilija Manič, opančar; Sofija Vuhelič, šivilja; Jožef
Seljanič, kmet, i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,

Mestni trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Ceno češko

posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9'60, boljšega K 12'—
belega, jako mehkega, skubljenega K 18'—; 24 kg
snežnobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Posilja se franko
proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi
poštnih stroškov. 36

Benedikt Sachscl, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

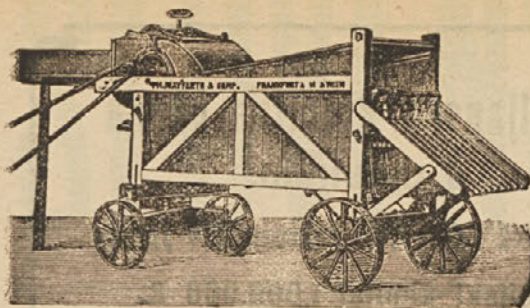
Florizij Pinter

trgovec v Slov. Bistrici

priporoča lepo, novo zalogo **manufakturnega blaga.**
Botri, dečki in deklice, ki se bodo vdeležili sv. birme,
imajo ugodno priliko si nabaviti prav lepo obleko po

== nizki ceni. ==

Opozorim letos na posebno izvrstne kose, kamene,
srpe i. t. d.

Mlatilnice s patentovanimi valjično-maznimi legarji za ročno, vitalno ali motorno silo. Vitalne naprave za vlačilno živino, čistilnice za žito, trijerji, reblačice za koruzo, rezanice za krmo s patentovanimi maznimi logarji, rezanice za repo, mlini za slamo, soparniki za krmo, peči z štedilnimi kotli, premikajoče se sesalke za gnojnico in vse druge poljedelske stroje se izdelujejo in razpošiljajo v najnovejših, z darili obdarovanih konstrukcijah. Iščete se zastopniki in prekupci.

PH. MAYFARTH & Co., DUNAJ II/1,

Ustanovljeno 1872.

Taberstrasse št. 71.

1000 delavcev.

Odlikovana z več kot 550 zlatimi in srebrnimi kolajnamami i. t. d.

55

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinah. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Glavna zaloga: A. Jurcev naslednik Alojzij Senčar v Ptuj

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko

„jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

JURIJ SCHICHT

Ustje (Češko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

54

Böhnel-ove Roskopf ure so le najboljše!

Da se zamore vsakdo o tem prepričati, pošiljam izvrstne **Roskopf ure 6 mesecev na poskušnjo** in se zavežem v teku šestih mesecih denar vrniti. Izvirne tovarniške cene z verzičico in futeralom so: Črno imit. jeklena ali nikelnasta Strapaz-Roskopf-rem. ura s plombo. 36 ur tekočim masivnim sidro-kolesjem in šarnirnim pokrovom za odpiranje, gl. 2.—, z dvojnimi pokrovom v kamnih tekoča gl. 3-40. Iz double-zlata, zajamčeno trpežno gl. 3-50. Iz pristnega srebra z enim pokrovom gl. 3-50. Iz pristnega srebra z dvojnimi pokrovom gl. 4-50, s tremi močnimi srebrnimi pokrovi gl. 5-50.

Zgoraj imenovane ure s krasno relif-sliko ali Matere božje, c. kr. državnim orlom, kmetom s plugom, konj z žrebetom, lovsko ali pokrajinsko sliko **10 kr. več.** Izvirne «železniške Roskopf ure» (ne zistem Roskopf) gl. 3-50.

Pozor! Poceni zistem Roskopf ure, katere konkurenca ponuja, veljajo pri meni samo gl. 1-50. K vsaki uri triletno pismeno jamstvo. — Pošilja se proti povzetju.

Pri veliki tovarni za ure

MAKS BÖHNEL

Pri veliki tovarni za ure.

urar, DUNAJ IV., Margarethenstrasse 38.

Zalagatelj c. kr. drž. železnic.

Ustanovljena leta 1840.

Zahtevajte moj velik cenik z 1000 slikami o vseh vrstah ur, zlatnini in srebrnini, ki se vsakemu pošlje zastonj in poštine prosto.

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{4}$ % na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spletju.

Akcijski kapital 1.000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kvacije.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Ponos vsake gospodinje je dobra kava.

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinj-
stvu, kadar se napravlja
vsakdanja kavina pijača.

o o o

Iskatevajte le tovrstne svoje s imenom
„Kathreiner“ in ne kupujte nikoli, kar
se odtehtuje odprto.

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznano najboljšje oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave,
prekašajo vsako konkurenco po
finosti, ki omogočijo z jako majhno
množino pobarvati veliko površino,
razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža,
laka in steklarskega kleja. Zaloga
slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.

Prodaja na debelo.

Prodaja na drobno.